

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Prosopopœia per incisa in Affectibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

nio mortis; ac vitæ librato dolore suspende-
ret. Hæc exhortatio, hoc fuit petituri iuue-
nis alloquium: fortiter dura, patienter ad-
mitte, sanabitur frater. Non est quod exani-
meris metu, dolore deficias. Caue viscera ex-
clamatione ne lasles, anhelitu, gemituque
concurias, ne remedium pereat alienum.

Passus est miser discurrentem per omnia
reterati pectoris improbum vagæ artis erro-
rem. Contentum fuisse medicam, toto ho-
mine discendentem primo putatis aspectu? E-
gesta sæpe vitalia, pertractata, deducta sunt,
fecerunt manus plura, quam ferrum: Stat
iuxta medicum pater, apertis visceribus, in-
hians stillantem animæ cædem cruentis ma-
nibus agitantem, ne festinet, hortatur iubet
altius, diligentiusque scrutari, interrogat,
dubitat, contendit, affirmat; & accipit de fi-
lij morte rationem. At mulier infelix cluis
aduoluta foribus, cruentumque secretum to-
to corpore effringens, velut super busta, tu-
mulosque clamabat: Audi, miserrime iuue-
nis, si quis adhuc tibi superest sensus, exau-

di, non permisi hoc mater, crede orbitati
meæ, crede lachrymis, nec frater hac veller-
ratione sanari. Inter hæc reficiebatur miser
haustibus, detinebatur alloquijs, comprime-
batur residuus cruor, cludebantur aperta vi-
talia. Nemo vnquam tam noua pertulit com-
menta sauitia, tanquam sanaretur occisus
est.

Prosopopœia per incisa in affe-
ctibus.

Prosopopœia per incisa in violento affectu.
Pater petit ab vxore sepulturam filij, quem
ipsa in sepulcrum volebat.

Per matrimonium te verus, & per mutu-
am charitatem, quæ vtrique nostrum magno
constat, adijcio, per commune pignus, per an-
nos pariter actos, & beneficio filij plures, per
meum in te obsequium iam mei miserere,
cuius soles. Crede mihi, hoc quod patior,
carcere peius est, captiuitate crudelius. Mea
ista pœna est. Quid tibi tantum
mali feci? quid
ostendi?

Finis Libri Septimi.

